

[Indenrigsministeren.]

private lån, som hr. Sigsgaard omtaler, nominelt er lavt forrentede lån, har også den effektive rente af disse lån været forholdsvist lav. I de senere år har den således været 9 pct., dvs. 1-2 pct. lavere end markedsrenten for lån med længere løbetid. Det har altså været en fordel for kommunerne i rentemæssig henseende. Kommunerne har intet tabt ved optagelsen af disse korte lån, tværtimod.

Sigsgaard: Ministeren sagde, at det var en misforståelse, at disse lån havde en særlig høj effektiv rente. Det har jeg aldrig påstået de havde.

Derefter sagde ministeren, at man naturligvis ikke kunne undersøge, i hvor høj grad kommunerne var tvunget til at optage sådanne private lån.

Det tror jeg nok indenrigsministeren kan, og han havde da også visse tal at komme med. Indenrigsministeriet skal nemlig, så vidt jeg ved, godkende de lån, der optages. Altså kan man også lave en fuldstændig oversigt, og i hvert fald er jeg da i stand til at finde ud af det. Jeg har fundet ud af det for Ballerup-Måløvs vedkommende ved at tage deres regnskaber og studere dem, og det samme kunne man gøre i ministeriet, hvis man ville.

Så siger ministeren, at problemet ikke længere er så stort, for der bliver ikke længere optaget så mange kortfristede lån. Nej, for det er nu bestemt efterhånden, at for 1-årige lån er kursgevinsten ikke længere skattefri, og derfor er disse lavt forrentede lån nu ikke længere 1-årige, men 2-, 3-, 4-, 5-årige eller mere. Problemet er altså på ingen måde blevet mindre.

Og må jeg så spørge ministeren: finder han det virkelig rimeligt, at A. P. Møller kan gå til England og låne 50 mill. kr. til 5½ pct., medens kommunerne skal låne hos A. P. Møller til 10 eller 10½ pct., og at A. P. Møller kan stikke en stor del af den gevinst fuldstændig skattefrit i lommen? Det er regeringen, der tillader, at det er sådan i dag. Ministrene kan her om onsdagen, når jeg stiller spørgsmål, sige en hel masse ting, men de når aldrig nogen sinde frem til, hvad de egentlig vil gøre ved det. Hvis denne gang indenrigsministeren synes, at det er urimeligt — og det spørger jeg ham om i

dette tillægsspørgsmål — vil han så virkelig ingenting foretage sig?

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg må fastholde over for hr. Sigsgaard, at vi ingen mulighed har for at kontrollere, om kommunerne er tvunget til det ene eller andet. Men da jeg her har forklaret, at disse korte lån forrentes lavere end de længerelebende lån, har kommunerne vel set en fordel i at optage kortløbende lån og udnytte dem.

Jeg vil dernæst gerne sige til hr. Sigsgaard vedrørende firmaers og selskabers optagelse af lån i udlandet og beskatning af kursgevinster, at det ikke er indenrigsministeriets opgave at tage stilling hertil. Derfor kan jeg henvise til det svar, finansministeren gav hr. Sigsgaard, da han i sidste uge stillede et tilsvarende spørgsmål til finansministeren. Finansministeren henviste da til, at hr. Sigsgaards spørgsmål for en dels vedkommende berørte indenrigsministeriet, og det område, der berørte indenrigsministeriet, har jeg i dag svaret om. Men jeg vil tilføje, at det vist også fremgik med stor tydelighed af det svar, som finansministeren gav, at der er tale om problemer, der ikke er nær så enkle, som hr. Sigsgaard fremstiller dem.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v., lov om gymnasieskoler og lov om højere forberedelseseksamen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 5299, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 959).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Kjær Rasmussen: Det glæder mig for en gangs skyld at kunne give min uforbeholdne